KOMISJONI OTSUS (EL) 2018/341,

27. september 2017,

Prantsusmaa rakendatud abikava SA.34433 (2012/C) (ex 2012/NN) kohta (riiklikule põllumajandus- ja kalandustoodete organisatsioonile (France AgriMer) makstav maks – 30. detsembri 2005. aasta seaduse nr 2005-1720 artikkel 25)

(teatavaks tehtud numbri C(2017) 4431 all)

(Ainult prantsuskeelne tekst on autentne)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 108 lõike 2 esimest lõiku,

olles kutsunud huvitatud isikuid üles esitama märkusi vastavalt osutatud artiklile

ning arvestades järgmist:

I. MENETLUS

(1) Pärast laekunud kaebust palus komisjon 28. novembri 2011. aasta faksiga Prantsuse ametiasutustel esitada kogu teabe, mis on vajalik ELi toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 alusel toimuva uurimise läbiviimiseks 30. detsembri 2005. aasta seaduse nr 2005-1720 artikli 25 alusel riiklikule põllumajandus- ja kalandustoodete organisatsioonile (France AgriMer) makstava maksu kohta (edaspidi „maks“). Prantsuse ametiasutustele kehtestati kõnealuse teabe esitamiseks ühe kuu pikkune tähtaeg.

(2) 11. detsembri 2011. aasta kirjaga palus Prantsusmaa komisjonil pikendada nimetatud tähtaega kuni 1. veebruarini 2012.

(3) 12. detsembri 2011. aasta faksiga nõustus komisjon kõnealuse tähtaja pikendamisega.

(4) 14. veebruari 2012. aasta e-kirjaga edastas Prantsusmaa komisjonile 28. novembri 2011. aasta teabenõudes osutatud teabe.

(5) 5. märtsi 2012. aasta faksiga teatas komisjon Prantsuse ametiasutustele, et on algatanud menetluse teatamata abi kohta numbri SA.34433 (2012-NN) all, kuna maks kehtestati nii, et abikavast ei olnud komisjonile ELi toimimise lepingu artikli 108 lõike 3 kohaselt teatatud ning komisjon ei olnud abi andmist heaks kiitnud. 14. juuni 2012. aasta faksiga teatas komisjon Prantsuse ametiasutustele kõnealuse menetluse kohaldamisala laiendamisest, kuna olemasoleva teabe analüüsi käigus ilmnes, et on ebaõigesti kohaldatud vähese tähtsusega abi käsitlevat määrust, käsitades teatamist mittevajava abina meedet, mis vähese tähtsusega abimäärust nõuetekohaselt kohaldades ei oleks olnud vaadeldav riigiabina ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses.

(6) 4. oktoobri 2012. aasta kirjaga ([1]) teatas komisjon Prantsusmaale oma 3. oktoobri 2012. aasta otsusest algatada maksu kasutamise suhtes ELi toimimise lepingu artikli 108 lõikes 2 sätestatud menetlus. Komisjon palus Prantsuse ametiasutustel esitada oma märkused menetluse algatamise otsuse kohta ühe kuu jooksul.

(7) Komisjoni otsus menetluse algatamise kohta avaldati *Euroopa Liidu Teatajas* ([2]). Komisjon palus huvitatud isikutel esitada kõnealuse meetme kohta oma märkused.

(8) Komisjon ei saanud huvitatud isikutelt ühtegi märkust.

(9) 16. oktoobri 2012. aasta e-kirjaga palus Prantsusmaa komisjonil pikendada ühe kuu võrra (kuni 4. detsembrini 2012) tähtaega, mis oli Prantsusmaale antud vastuse saatmiseks ELi toimimise lepingu artikli 108 lõike 2 kohase menetluse algatamise kohta.

(10) 18. oktoobri 2012. aasta faksiga nõustus komisjon kõnealuse tähtaja pikendamisega.

([1]) Kiri SG-Greffe(2012) D/15827.
([2]) ELT C 361, 22.11.2012, lk 10.

(11) 5. detsembri 2012. aasta e-kirjaga edastas Prantsusmaa komisjonile vastuse ELi toimimise lepingu artikli 108 lõike 2 kohase menetluse algatamise kohta.

(12) Pärast kõnealuse vastuse läbivaatamist korraldasid komisjoni talitused ja Prantsuse ametiasutused 12. detsembril 2012 kohtumise menetlusega seotud teatavate küsimuste selgitamiseks. Pärast seda kohtumist palus komisjon 15. jaanuari 2013. aasta faksiga edastada lisateavet.

(13) 18. veebruari 2013. aasta e-kirjaga edastas Prantsusmaa komisjonile kirja, milles esitati 15. jaanuaril 2013 küsitud lisateave. Prantsuse ametiasutused esitasid täiendavat teavet 23. juunil 2016, vastuseks komisjoni 8. oktoobri 2015. aasta teabenõudele ja 20. jaanuaril 2017, vastuseks komisjoni 19. oktoobri 2016. aasta teabenõudele.

II. **KIRJELDUS**

(14) 30. detsembri 2005. aasta seaduse nr 2005-1720 artikliga 25 kehtestatakse ettevõttele France AgriMer makstav maks, millega rahastatakse toiminguid, mida ettevõte on teinud piimatoodete turu arendamiseks. Seaduse viimane konsolideeritud versioon pärineb 1. jaanuarist 2012.

(15) Maksu maksavad lehmapiima tootjad, kellel on otsemüügiks teatav individuaalne kvoot nõukogu määruse (EÜ) nr 1788/2003 ([1]) alusel, ning piima kokkuostjad. Maksusumma sõltub:

— lehmapiima kogusest, mille tootja on piima kujul iga aasta 1. aprillile eelneva kaheteistkümne kuu (edaspidi „vaatlusperiood“) jooksul tarninud ning mis ületab kõnealusele tootjale France AgriMer poolt selle perioodi kohta teatatud piimakvooti (sellisel juhul teatab France AgriMer nõutava maksusumma kõikidele kokkuostjatele, kellele tootja on piima tarninud, ning piima kokkuostja tasub France AgriMerile kuu aja jooksul pärast kõnealust teatamist talle piima tarnivatelt tootjatelt kinnipeetud maksutulu);

— tootja müüdud, loovutatud või piimatoodete valmistamiseks vaatlusperioodi jooksul kasutatud piima kogusest, mis ületab kõnealusele tootjale sel perioodil otsemüügiks ettenähtud piimakvooti (sellisel juhul teatab France AgriMer maksusumma kõikidele otsemüüki teostanud tootjatele ning asjaomased tootjad tasuvad nõutava maksutulu France AgriMerile kuu aja jooksul pärast teatamist).

(16) Maksu puhul saab kohaldada kumuleeruvaid tagasimakseid ([2]). Maksu arvestamise aluseks on piima tarnimine või piima või piimatoodete otsemüük vaatlusperioodi jooksul. Näitena võib välja tuua, et 17. augusti 2010. aasta määruse, mis käsitleb maksu, mida võetakse piima ostjatelt ja müüjatelt, kes on ületanud kvoodiaasta 2009/2010 individuaalse kvoodi, artiklis 4 on sätestatud, et võttes arvesse kvoodiaastal 2009/2010 saada olevaid piima koguseid, hüvitab France AgriMer piima kokkuostjatele osa piima tarninud tootjatelt võetava maksu summast järgmise korra alusel:

— kõikidele tootjatele kohaldatakse tagasimakseid 1 % ulatuses neile kehtestatud kvoodist ([3]),

— tootjad, kelle individuaalne kvoot on 160 000 liitrit või väiksem, saavad täiendavalt kuni 2 866 euro suuruse tagasimakse, mis vastab kogusele 10 000 liitrit,

— tootjad, kelle kvoot on 160 000 – 169 900 liitrit, saavad täiendava tagasimakse summas, mis võimaldab neil saavutada koguse 171 600 liitrit.

(17) Kui tootja maksab määruse (EÜ) nr 1788/2003 artikli 1 lõikes 1 sätestatud tasu, ei arvestata asjaomase koguse pealt kõnealust maksu. Selle sätte kohaselt arvestatakse tasu alates 1. aprillist 2004 üheteistkümne järjestikuse 12kuulise perioodi kestel lehmapiima koguste ja muude piimatoodete koguste kohta, mida asjaomase kaheteistkümne kuu jooksul turustatakse üle riiklikult kehtestatud piimakvoodi.

([1]) Nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1788/2003, millega kehtestatakse tasu piima- ja piimatootesektoris (ELT L 270, 21.10.2003, lk 123).

([2]) See mõiste hõlmab ka menetluse algatamise otsuses nimetatud „vähendamisi“.

([3]) Prantsuse ametiasutuste edastatud teabest ilmneb, et tegelikult ei arvestatud tagasimaksete suurust mitte kehtestatud kvoodi, vaid kvooti ületava koguse alusel (vt põhjendus 29).

(18) Tasu suurus 100 kg piima kohta on 28,54 eurot kvoodiaastal 2006/2007 ja 27,83 eurot hilisematel kvoodiaastatel.

(19) Maksutulu kasutatakse piimatootmise osalise või täieliku lõpetamise rahastamiseks selleks ette nähtud abi kaudu. Abi saaja saab avaliku sektori asutuse France AgriMeri makstavat liitripõhist hüvitist. Piimatootmise lõpetamiseks antava abi muud rahastamisallikad on kvootide ilma maata eriomase ülemineku süsteemi ([1]) raames rahastatud fondid, riigieelarve ja vajaduse korral kohalike omavalitsuste loodud fondid. Osa maksutulust kasutatakse ka selliste piimatööstusettevõtjate toetamiseks, kes pidid hävitama polüklorobifenüülidega (PCB) saastunud piima kvoodiaastal 2007/2008. Prantsuse ametiasutuste väitel anti seda rahalist toetust vähese tähtsusega abikava raames, mis tuleneb komisjoni määrusest (EÜ) nr 1998/2006 ([2]).

(20) Piimatootmise lõpetamiseks antava abi suurus arvutatakse järgmistel alustel:

Eurot liitri kohta	2010–2011	2011–2012	2012–2013	2013–2014
Kuni 100 000 liitrit	0,15	0,1125	0,075	0,0375
100 001 – 150 000 liitrit	0,08	0,06	0,04	0,02
150 001 – 200 000 liitrit	0,05	0,0375	0,025	0,0125
Üle 200 000 liitri	0,01	0,0075	0,005	0,0025

(21) Maksutulu ja selle kasutamine on kuni kvoodiaastani 2010/2011 muutunud järgmiselt:

(eurodes)

Kvoodiaasta	Tasutud maks	Abi piimatootmise lõpetamiseks, mida rahastatakse maksu abil	Abi piimatootmise lõpetamiseks, mida rahastatakse teiste maksude abil	Sealhulgas kvootide ilma maata eriomase ülemineku süsteem	Piimatootmise lõpetamiseks antav abi kokku	Muud maksu abil rahastatavad toimingud
2005/2006	17 080 881	Piimatootmise lõpetamise abikava puudub				
2006/2007	11 858 443	12 851 977	21 509 339	21 454 252	34 361 316	
2007/2008	2 959 456	13 228 140	33 848 558	32 798 510	47 076 698	1 260 753
2008/2009	17 183 670	2 571 271	23 411 722	21 311 722	25 982 992	
2009/2010	10 093 611	17 909 294	12 349 799	12 349 799	30 259 093	
2010/2011	12 629 142	9 904 398	18 021 681	18 021 681	27 926 079	
Kokku	71 805 202	56 465 080	109 141 098	105 935 964	165 606 178	

III. **AMETLIKU UURIMISMENETLUSE ALGATAMISE PÕHJUSED**

(22) Komisjon algatas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 lõikes 2 sätestatud ametliku uurimismenetluse järgmistel põhjustel:

— näis, et juba maksu kogumine sisaldas riigiabi andmist ELi toimimise lepingu 107 lõike 1 tähenduses, kuna see hõlmas tagasimakseid, mis ei tundunud kehtiva maksusüsteemi raames olevat õigustatud; lisaks näis, et kõnealused riigiabi elemendid ei paista olevat põllumajandussektoris kohaldatavate riigiabi eeskirjade kohaselt õigustatud;

([1]) Kvootide ostusüsteem.
([2]) Komisjoni 15. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1998/2006, milles käsitletakse asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamist vähese tähtsusega abi suhtes (ELT L 379, 28.12.2006, lk 5).

— piimatootmise lõpetamine, mida kõnealuse maksu abil eelkõige rahastatakse, võib olla osaline või täielik; tegevuse lõpetamise eest antavat abi võib käsitada põllumajandussektoris kohaldatavate riigiabi eeskirjade kohaselt siseturuga kokkusobivana aga üksnes juhul, kui põllumajanduslik tulundustegevus lõpetatakse täielikult;

— üht osa maksutulust kasutati PCB-ühenditega saastunud piima hävitamise rahastamiseks määruse (EÜ) nr 1998/2006 põhise vähese tähtsusega abikava raames; samas ei ole kindel, kas nimetatud määrus on asjakohane õiguslik alus vähese tähtsusega abi andmiseks kõnealusel juhul; lisaks sellele võib ebasobiva õigusliku aluse valimisega põhjendada sellise riigiabi andmist, mille kokkusobivus siseturuga ei ole tõendatud;

— maksu kogumine ja abi tegevuse lõpetamiseks võivad olla kokkusobimatud piimaturu ühise korraldusega või häirida selle toimimist; põllumajandust käsitlevate riigiabi eeskirjade kohaselt ei saa kõnealuste tunnustega meedet pidada siseturuga kokkusobivaks.

IV. **PRANTSUSE AMETIASUTUSTE MÄRKUSED AMETLIKU UURIMISMENETLUSE ALGATAMISE KOHTA**

(23) 5. detsembril 2012. aastal saadetud e-kirjas rõhutavad Prantsuse ametiasutused esmalt, et piimatootmise lõpetamiseks antava abi õiguslik alus on olemas Euroopa Liidu turu ühist korraldust hõlmavates eeskirjades. See õiguslik alus, mis on sõnastatud nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 ([1]) artikli 75 lõike 1 punktis a, võimaldab maksta tootjatele, kes kogu piimatootmisest või selle osast lõplikult loobuvad, hüvitist ühe või mitme aastase osamaksuna ning suunata sel teel vabanevad individuaalsed kvoodid riiklikku reservi. Ametiasutuste väitel kohaldatakse seda artiklit sõltumatult teistest piimakvoote reguleerivatest õigussätetest ning sõltumatult võimalikust tasu maksmisest kvoodi ületamise korral.

(24) Prantsuse ametiasutused viitavad komisjoni seisukohale, mille kohaselt piimatootmise lõpetamise rahastamine vastab esmapilgul riigiabi määratlusele, ning rõhutavad seejärel, et enne 2007. aastat kohaldatud Euroopa Liidu õigusaktid, eeskätt määrus (EÜ) nr 1788/2003, ei hõlma sõnaselget kohustust teatada abist, mida antakse piima- ja piimatootesektori toodete jaoks. Ametiasutused täpsustavad, et olukorra muutis selgemaks määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikkel 180, milles on sõnaselgelt sätestatud, et piimatootmise lõpetamiseks antava abi suhtes kohaldatakse teatamismenetlust ning nad on heauskselt eeldanud, et nad täidavad Euroopa õigusaktide nõudeid, edastades regulaarselt andmeid hüvitissüsteemi kohta komisjonile, kasutades selleks vastavaid küsimustikke. Nende väitel oli komisjon igal juhul teadlik piimatootmise lõpetamiseks antava abi olemasolust, kuna komisjon oli esitanud Prantsusmaale sellega seoses küsimusi, uurides piimatootmise vabatahtliku piiramisega seoses antavat abi Bretagne'is (abi nr 290/2007 – ARVAL). Ametiasutused võtsid samuti kohustuse teatada süsteemist tulevikus (seda ka tehti, vt põhjendus 53).

(25) Seoses küsimusega piimatootmise lõpetamiseks antava abi siseturuga kokkusobivuse kohta ning eeskätt seoses komisjoni märkusega, mille kohaselt meede ei tundu olevat kooskõlas ühenduse suuniste (riigiabi kohta põllumajandus- ja metsandussektoris aastateks 2007–2013 (edaspidi „2007.–2013. aasta suunised“)) ([2]) punkti 88 sätetega, väidavad Prantsuse ametiasutused, et piimatootmise lõpetamiseks antav abi põhineb määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklil 75 ning komisjon peaks analüüsi tegemisel seda artiklit arvesse võtma. Lisaks sellele märgivad ametiasutused, et tootjate esitatud piimatootmise lõpetamiseks antava abi taotlustest on ainult osa (ligikaudu 10 % abi saavatest tootjatest) seotud tootja lõpliku loobumisega tootmisest; nende taotluste puhul on põllumajandusliku tulundustegevuse püsiva ja täieliku lõpetamisega seotud tingimused täidetud. Ülejäänud tootjate kohta märgivad ametiasutused, et nende puhul on piimatootmise lõpetamiseks antav abi siseturuga kokkusobiv vastavalt 2007.–2013. aasta suuniste punktidele 143 ja 144, mis käsitlevad toetust tootmis-, töötlemis- ja turustustegevuse lõpetamiseks.

(26) Seoses 2007.–2013. aasta suuniste punktidega 143 ja 144 tuletavad Prantsuse ametiasutused meelde, et piimasektorit iseloomustab liigne tootmisvõimsus, millele on osutatud määruse (EÜ) nr 1234/2007 põhjenduses 30, ning rõhutavad, et selle määruse kohaselt võib piimatootmise lõpetamine olla osaline või täielik. Lisaks sellele väidavad nad, et piimatootmise lõpetamise abikava rahuldab tingimust, mille kohaselt abi on võimalik saada vastutasuna teatud tegevuse eest. See hüvitamine toimub individuaalsete piimakvootide ilma maata

([1]) Nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) (ELT L 299, 16.11.2007, lk 1).
([2]) ELT C 319, 27.12.2006, lk 1.

ülemineku mehhanismi alusel, mida kohaldatakse alates 2006. aastast määruse (EÜ) nr 1788/2003 artikli 18 lõike 1 punkti b alusel. Selle mehhanismi kohaldamisel saavad vabastatud piimakvoote omavad tootjad neid üle anda tasu eest, vastavalt kindlaksmääratud tasumääradele. Tootjatele, kes loovutavad neile määratud piimakvoote, makstakse hüvitist, mille suurus määratakse kindlaks samade tasumäärade alusel, mida kasutatakse piimatootmise lõpetamiseks antava abi puhul. Tasumäärade ja nende piimatootmise lõpetamise abikavaga seostamise kohta võetakse igal kvoodiaastal vastu vastav määrus. Prantsuse ametiasutuste väitel suunab individuaalsete piimakvootide ilma maata ülemineku mehhanism abi saavat sektorit kollektiivselt panustama piimatootmise lõpetamise abikavasse ulatuses, mis vastab vähemalt 50 %-le abikava rakendamiseks tehtavatest avaliku sektori kulutustest. Ülejäänud rahastamise osas välistatakse meetme puhul raskustes olevad ettevõtted ning meede on kättesaadav kõikide ettevõtjate jaoks samadel tingimustel; seejuures ei anta meetmega konkurentsieeliseid, kuna hüvitamine toimub üksnes kvoodist loobumise korral ning ei saa mingil juhul olla seotud kapitalikulude või tulevikus teenitava tulu ülemäärase hüvitamisega, kuna hüvitist makstakse kahanevalt (vaadeldaval perioodil on lõpetamisega seotud hüvitise keskmine määr 0,083 eurot liitri kohta, samas kui kvoodi väärtus samal perioodil oli 0,10 eurot liitri kohta).

(27) Seoses hüvitistega, mida maksti PCB-ühenditega saastunud piima hävitamise eest, märgivad Prantsuse ametiasutused, et loomakasvatuse ameti direktori otsus, mille alusel kehtestati abimeede ettevõtjate kahjumi hüvitamiseks, põhineb samaaegselt komisjoni määrusel (EÜ) nr 1998/2006 ja määrusel (EÜ) nr 1535/2007 ([1]). Määrust (EÜ) nr 1998/2006 kasutati piimatootmisettevõtetele abi andmiseks juhul, kui hävitatav piim oli läbinud esmase töötlemise pärast kogumist, ning määrust (EÜ) nr 1535/2007 kasutati otseturustusega tegelevate ettevõtjate toetamiseks toorpiima hävitamise korral. Kummalgi juhul ei olnud tegemist kantud kahjumi ülemäärase hüvitamisega.

(28) Seoses tagasimaksetega märgivad Prantsuse ametiasutused, et ministeeriumi määruses on nähtud ette tagasimaksete mehhanismi kasutamine üksnes juhul, kui tootja pidi maksma seoses ületootmisega kvoodiületamise maksu (*Taxe Fiscale Affectée*) või määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 78 alusel makstavat tasu. Seega kohaldati meedet karistusvahendi raames, mida ei saa seostada ettevõtjate eeliskohtlemisega. Juhul, kui tuvastati riikliku kvoodi ületamine, kohaldati tagasimaksete mehhanismi kõnealuse määruse artikli 84 lõike 1 sätete alusel. Seega ei kahjustanud süsteem ettevõtjate vahelist konkurentsi, kuigi tema mõju erinevatele ettevõtjatele oli erinev. Ettevõtja, kellel oli oma kvooti ületava tootmise jaoks vajalik taristu ja rahalised vahendid, ei olnud isegi juhul, kui ta rahastas suuremat osa kõnealusest maksust, ebasoodsamas olukorras võrreldes tootjaga, kes ei saanud temaga samaväärselt konkureerida, seda seoses maksukoormuse vähenemisega. Prantsuse ametiasutuste väitel ei saanud meede kahjustada ka kaubandust, kuna maksusüsteem oli seotud riikliku tootmismahuga, ja kui maksukoormuse vähenemine võimaldas teatud ettevõtjatel tootmist suurendada, ilma et sellega oleks kaasnenud rahanduslik mõju, toimus see seetõttu, et teatud tootjad tootsid vähem. Turustatav lõplik piimakogus jäi samaks ja seega puudus mõju liikmesriikidevahelisele kaubandusele.

(29) Seoses komisjoni väitega, mille kohaselt riiklike ametiasutuste õigus muuta tagasimaksete määra tundub andvat tunnistust ettevõtjate diskrimineerimisest ja ulatuvat kaugemale maksutulude haldamisest objektiivsete kriteeriumide alusel, mis Euroopa Kohtu arvates võib osutuda valikulise meetme tunnustega üldise meetme individuaalseks kohaldamiseks, ([2]) märgivad Prantsuse ametiasutused, et kõiki tootjaid hõlmavat üldist meedet rakendati alates kvoodiaastast 2009/2010, pidades silmas piimakvootide süsteemi lõpetamist, ning et 1 % või 2 % suurune tagasimaksete määr ei saa olla diskrimineeriv, sest seda kohaldatakse kõikide piimatootjate suhtes lähtuvalt individuaalset kvooti ületavast piima kogusest, mis tegelikult toob kaasa kohaldatava maksusumma vähenemise. Seejuures kohaldati tagasimakseid kõikide väiketootjate suhtes, võttes arvesse nende majandusseisundi haavatavust (tootmiskulud, konjunktuuri kõikumisega seotud tegurid), et kohandada nende panustamise määr nende tootmisvõimsuse ja tootmisüksuste suuruse ja struktuuriga, ning kohaldades maksusummade arvutamisel maksumäära progresseeruva tõusu põhimõtet. Kõnealused väiketootjad on tootjad, kelle individuaalne kvoot moodustab kuni 55 % keskmisest individuaalsest kvooditasemest riigi tasandil. Kokku moodustavad nad 25 % tootjatest ning nende arvele langeb alla 20 % riiklikust kvoodist.

(30) Kõikidel neil põhjustel ning võttes arvesse tagasimaksete mehhanismi läbipaistvat ja avalikku laadi, mis tagati sellega, et meetme rakendamise korda selgitati iga kvoodiaasta lõpul Prantsuse Vabariigi Teatajas ja riigi detsentraliseeritud talituste veebisaitidel avaldatud määrustes, leiavad Prantsuse ametiasutused, et tagasimaksete mehhanism ei vasta ELi toimimise lepingu artikli 107 lõikes 1 toodud riigiabi meetmete kriteeriumidele.

([1]) Komisjoni 20. detsembri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1535/2007, milles käsitletakse EÜ asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamist vähese tähtsusega abi suhtes põllumajandustoodete tootmise sektoris (ELT L 337, 21.12.2007, lk 35).

([2]) Kohtuotsus, Euroopa Kohus, 26. september 1996, Prantsusmaa *vs.* komisjon, C-241/94, ECLI: EU:C:1996:353.

(31) Ühtlasi märgivad Prantsuse ametiasutused, et kvoodiületamise maksude tagasimaksete suhtes seoses lammaste katarraalse palavikuga tehti kvoodiaastatel 2006/2007 ja 2007/2008 otsused samuti iga üksikjuhtumi kohta eraldi.

V. **PRANTSUSMAA AMETIASUTUSTE LISAMÄRKUSED**

(32) 18. veebruari 2013. aasta e-kirjaga ([1]) edastasid Prantsuse ametiasutused, kellel oli palutud esitada tõendid kõikidele pensionile jäämise ja tegevuse lõpetamise suhtes kohaldatavatele riigiabi eeskirjadele vastavuse kohta, võttes arvesse nende märkusi ELi toimimise lepingu artikli 108 lõike 2 ([2]) kohase menetluse algatamise otsuse kohta ning pärast 12. detsembri 2012. aasta kohtumist tehtud märkusi, järgmised täpsustused.

Piimatootmise lõpetamiseks antav abi seoses pensionile jäämisega

(33) Prantsuse ametiasutuste väitel oli piimatootmise lõpetamise eest antav abi seoses pensionile jäämisega põllumajandusettevõtjatele kättesaadav alates kvoodiaastast 2009/2010, pärast riikliku eelpensionisüsteemi kohaldamise lõpetamist. Selle süsteemi rakendamine vastas määruse (EÜ) nr 1698/2005 ([3]) artikli 23 sätetele ning hõlmas eeskätt abi andmist igasuguse põllumajandusliku tegevuse lõpetamise eest. Sama korda kohaldati ka piimatootmise lõpetamiseks antava abi meetme raames. Piimatootmise täielikku lõpetamist kontrollisid praktikas inspektorid, kes vaatlesid valitud põllumajandusettevõtete valimit France AgriMer tehtud riskianalüüsi alusel. Kontrollimise ulatus vastas Euroopa Liidu õigusaktides sätestatud määrale. Prantsuse ametiasutuste väitel ei täheldatud mingeid kõrvalekaldeid.

Abi, mis antakse piimatootmise lõpetamiseks tootmis-, töötlemis- ja turustamistegevuse lõpetamise toetusena

(34) Prantsuse ametiasutused tuletasid meelde, et piimatootmise lõpetamise abikava võib kohaldada juhul, kui tootja loobub piimatootmisest osaliselt või täielikult vastavalt määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 75 lõike 1 punkti a sätetele ja 2007.–2013. aasta suuniste punkti 144 alapunktile f ning et piimatootmise lõpetamiseks antava abi näol on valdavalt (80–90 % sõltuvalt kvoodiaastast) tegemist abiga seoses tootmise täieliku lõpetamisega; ühtlasi analüüsisid ametiasutused meedet tootmisvõimsuse sulgemisega seotud abi käsitlevas 2007.–2013. aasta suuniste punktis 144 sätestatud tingimuste alusel.

(35) Seoses küsimusega, kas antav abi esindab liigse tootmisvõimsusega seotud majandussektori üldisi huve (2007.–2013. aasta suuniste punkti 144 alapunktid a–e), lisavad Prantsuse ametiasutused, olles meenutanud põhjenduses 26 toodud väiteid, et piimatootmise lõpetamiseks antava abiga seotud meetmeid reguleerivates ringkirjades on rõhutatud, et osa tagasiostetud kvootidest hoitakse riiklikus reservis ja neid on võimalik uuesti väljastada tavapärase kvootide väljastamise raames ning et on väljendatud soovi korraldada kvootide ümberjaotamine nende tootjate kasuks, kes on suutelised tootma neile esialgu eraldatud kvoodist rohkem ning toetada sellega piimasektori konkurentsivõimelisust ja asjaomase valdkonna majanduslikku ümberkorraldamist. Lisaks sellele osutavad ametiasutused oma soovile kasutada 2007.–2013. aasta suuniste punkti 144 alapunkti e, mille kohaselt tootmispiirangutega sektorites rakendatavate abikavade puhul tuleb kvootide eraldamist vaadelda igal üksikul juhul eraldi.

(36) Seoses küsimusega, kas abisaaja pakub vastutasu (2007.–2013. aasta suuniste punkti 144 alapunkt f), vaatlevad Prantsuse ametiasutused olukordi, kus on tegemist tootjatega, kes turustavad piima kokkuostjale müümise teel, ning selliseid, kus on tegemist tootjatega, kes müüvad piima otse tarbijatele, kasutades otsemüüki.

(37) Tootjate puhul, kes turustavad oma piima kokkuostja kaudu, kohustub huvitatud isik tootmise täieliku lõpetamise korral lõpetama piima või piimatoodete turustamise täielikult ja lõplikult ning peab väljastama täieliku ja lõpliku tootmise lõpetamise tõendi kolmekümne päeva jooksul alates tootmise lõpetamisest, hiljemalt 31. märtsil

([1]) Vt põhjendus 13.
([2]) Vt põhjendus 25.
([3]) Nõukogu 20. septembri 2005. aasta määrus (EÜ) nr 1698/2005 Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta (ELT L 277, 21.10.2005, lk 1).

aastal N + 1 (aasta N näol on tegemist tootmise lõpetamiseks antava abi taotluse esitamise aastaga). Samuti kohustub ta mitte taotlema kvooti. Tegevuse osalise lõpetamise korral kohustub huvitatud isik tõendama ühe tootmisüksuse sulgemist (kui tal on mitu tootmisüksust) või tootmismahu vähendamist ulatuses, mis vastab tootmismahu vähendamise kontrollmäärale nende tootjate jaoks, kellel on ainult üks tootmisüksus. Selleks peab ta esitama kokkuostja koostatud kvooditeatise käimasoleva kvoodiaasta kohta ning järgmise kvoodiaasta uue kvooditeatise. Neid kontrollimeetmeid kohaldatakse kuni kvoodisüsteemi lõpetamiseni 2015. aasta lõpus. Lisaks sellele ei saa tootja, kes on taotlenud osalise lõpetamise hüvitist, taotleda hiljem samalaadset uut hüvitist. Kui ta taotleb abi tootmise täielikuks lõpetamiseks ja see taotlus rahuldatakse, võetakse osalise lõpetamise käigus juba hüvitatud kvoote hüvitise arvutamisel arvesse.

(38) Tootjate puhul, kes müüvad piima otse lõpptarbijale, peab tootja esitama deklaratsiooni otsemüügiks tootmise lõpetamise kohta kolmekümne päeva jooksul pärast tootmise lõpetamist.

(39) Sõltumata sellest, millist stsenaariumi kasutatakse, kontrollib France AgriMer deklaratsioonide vastavust mitte üksnes halduskorras, vaid ka koha peal. Kõrvalekallete tuvastamisel nõutakse õigusvastaselt makstud hüvitis koos õigusaktides sätestatud määraga intressidega sisse, samuti on võimalik kohaldada kriminaalseadustikus sätestatud karistusi.

(40) Seoses põhimõttega, mille kohaselt tootmisvõimsuse vähendamise kavad võivad hõlmata üksnes põllumajandustootjaid, kes on tegelikult tootmisega tegelenud, ja üksnes tootmisvõimsusi, mida on tegelikult kasutatud (2007.–2013. aasta suuniste punkti 144 alapunkt g), märgivad Prantsuse ametiasutused, et piimatootmise lõpetamise abi on võimalik anda üksnes sellistele ettevõtjatele, kellel on olemas tegelik tootmine.

(41) Seoses nõudega, et üksnes kohustuslikke vähimaid nõudeid täitvad ettevõtted on abikõlblikud ning tuleb välistada võimalus, et abi antakse tootjatele, kelle tootmistegevus on juba lõpetatud või kelle tootmise lõpetamine tundub olevat vältimatu (2007.–2013. aasta suuniste punkti 144 alapunktid i ja j), rõhutavad Prantsuse ametiasutused, et piim, mis tarnitakse ja mille eest makstakse pärast analüüsi, peab vastama piimatööstuses kasutamiseks püstitatud minimaalsetele nõuetele. Mitte ükski piimatööstusettevõte ei ole olukorras, kus ta on sunnitud peatama oma tootmise seoses mittevastavusega vähimatele nõuetele. Lisaks sellele selgitasid Prantsuse ametiasutused, et tootjad, kelle suhtes kohaldatakse saneerimis- või likvideerimismenetlust, on abisaajate hulgast välistatud, sama kehtib ka ettevõtjate suhtes, kelle puhul selliseid menetlusi ei ole algatatud, kuid kes vastavad muudele raskustes olevate ettevõtete kriteeriumidele (makseraskused, käibemahu oluline vähenemine, kahjumi suurenemine, suurenev võlakoormus, varade vähenemine).

(42) Seoses nõudega, et abikava peab kehtima kõigile asjaomase valdkonna ettevõtjatele (2007.–2013. aasta suuniste punkti 144 alapunkt k), rõhutavad Prantsuse ametiasutused meetme läbipaistvust ja avalikkust, mis muudavad meetme kättesaadavaks kõigile. Juurdepääsutingimusi piimatootmise lõpetamise abimeetmele ning selle rakendamise korda on kirjeldatud mitmes kvoodiaasta lõpu määruses, mis on avaldatud Prantsuse Vabariigi Teatajas ning asjaomastes ringkirjades.

(43) Seoses vajadusega vältida kapitali väärtuse vähenemise ja tulevikus saamata jääva tulu ülemäärast hüvitamist (2007.–2013. aasta suuniste punkti 144 alapunkt l), rõhutavad Prantsuse ametiasutused, et hüvitamise määr väheneb tootmismahu ja aja lõikes. Lisaks sellele kohaldatakse individuaalset kvooti, mille suurus on 20 % piimatootmise lõpetamise eest antava abi taotluse esitamisele eelneva viie aasta jooksul toodetud keskmisest kogusest ning see osa arvatakse hüvitise suuruse arvutamisel kogusest maha. Sellise süsteemi puhul ei saa hüvitise suurus ületada komisjoni Prantsusmaale eraldatava kvoodi hinnangulist väärtust. Seda väidet kinnitati arvandmetega, millest nähtub, et 2012. aastal oli Prantsusmaa kvoodi väärtus komisjoni hinnangul 200 eurot 1 000 liitri kohta, samas kui Prantsusmaa kohaldatavate tariifimäärade kohaselt arvestatud väärtus oli 90 eurot 1 000 liitri kohta ning seda väärtust kasutatakse hüvitise suuruse arvutamiseks.

(44) Seoses asjaomase sektori antava panusega (2007.–2013. aasta suuniste punkti 144 alapunkt m) märgivad Prantsuse ametiasutused, et piimatootmise lõpetamise eest antavat abi rahastatakse peaasjalikult kvootide ilma maata eriomase ülemineku süsteemi abil, mida kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 75 lõike 1 punkti e alusel ning mis võimaldab tootjatel omandada kvoote tasu eest. Ülejäänud rahastamise tagavad riiklikud või eraõiguslikud fondid (riik, kohalikud omavalitsused, kutsealadevahelised ühendused).

(45) Seoses 2007.–2013. aasta suuniste punkti 144 alapunktiga n, mille kohaselt juhul, kui liikmesriik kehtestab kava tootmisvõimsuse sulgemiseks, kohustub ta mitte andma mis tahes abi uute tootmisvõimsuste loomiseks asjaomases tegevusvaldkonnas viis aastat pärast tootmisvõimsuse sulgemise kava lõppemist, märgivad Prantsuse ametiasutused, et piimatootmise lõpetamise abikava on suunatud kõnealuse sektori ümberkorraldamisele vastavalt määrusega (EÜ) nr 1234/2007 pakutavatele võimalustele, et kõnealuse abikava raames vabanenud kvoodid on kättesaadavad teistele tootjatele ning et kõnealuse määrusega ettenähtud meetme kokkusobivust siseturuga peab seega tõlgendama komisjon.

Muud kaalutlused

(46) 15. jaanuari 2013. aasta faksis rõhutas komisjon asjaolu, et maksu maksavad tootjad kokkuostjatele, kuid maksu kehtestamise aluseks olevates määrustes sätestatud tagasimaksed hõlmasid ka kokkuostjaid. Seetõttu palus komisjon Prantsuse ametiasutustel tõendada, et kokkuostjad edastavad tagastatud summad omakorda tootjatele.

(47) 18. veebruaril 2013. aastal e-posti teel edastatud kirjas täpsustasid Prantsuse ametiasutused, et tootmiskvoodi ületanud tootjate suhtes kohaldatavad võimalikud tagasimaksed arvatakse maha kvoodiaasta lõpul arvutatud maksusummast ning kvooti ületanud tootja maksusummast mahaarvamise teel toimuv tagasimaksmine on sätestatud tunnustatud kokkuostjate kohustuste hulgas muudetud määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklite 65 ja 85 alusel. Kokkuostjad on kohustatud tagasimakseid arvesse võtma ka maaelu ja merekalanduse seadustiku sätete alusel.

(48) Seoses tagasimaksete määraga ([1]) kinnitavad Prantsuse ametiasutused, et ettenähtud protsendimäärasid (1 % ja 2 %) kohaldatakse kõikide kvooti ületanud tootjate suhtes ja kõnealused määrad ei muutu kogu vaadeldava kvoodiaasta jooksul.

(49) Seoses koguste kindlaksmääramisega, mis annavad õiguse tagasimaksete kohaldamiseks, ([2]) märgivad Prantsuse ametiasutused, et mehhanismi eesmärk oli kohandada asjaomast Prantsuse majandusvaldkonda kvoodisüsteemi lõppemisega, seega seati eesmärgiks tagada ülemäärase toodangu eest võetava maksu ühtlane tase, võimaldades maksutagastust kergemini mõjutatavatele väiketootjatele (15 % tootjatest, kellele kuulub 10 % riiklikest kvootidest). Ametiasutuste väitel vastab kõnealune mehhanism progresseeruvuse põhimõttele, mida kasutatakse maksundusmäärade kehtestamisel ja millele on osutatud komisjoni teatises (riigiabi eeskirjade kohaldamise kohta äriühingute otsese maksustamisega seotud meetmete suhtes) ([3]) punktis 24, seejuures rakendatakse lisatagasimakse mehhanismi tootjate suhtes, kelle suhtes ei saa kohaldada „väiketootjate“ jaoks ettenähtud tagasimaksemehhanismi, kuid kes on siiski ohustatud olukorras seoses nende kvootide kogusega; meetme eesmärk on vältida läviefekti.

(50) 20. jaanuari 2017. aasta kirjas täpsustasid Prantsuse ametiasutused, et põhjenduse 16 teises ja kolmandas taandes osutatud tagasimaksete puhul kohaldatakse vähese tähtsusega abi eeskirju, mis vastavad komisjoni määruse (EL) nr 1408/2013 ([4]) sätetele, kuna abi anti sel ajajärgul tagasiulatuvalt vastavalt kõnealuses määruses sätestatud eeskirjadele.

(51) Seoses küsimusega lammaste katarraalsest palavikust tingitud kahjumi hüvitamise kohta selgitasid Prantsuse ametiasutused, et kõnealune haigus muutis teatud tootjate käitumist, kes, nähes kasumimarginaali vähenemist ja vajadust vastu seista probleemidele, mis olid muu hulgas tingitud keelust karja välja lasta, tasakaalustasid kõnealust marginaali vähendamist kvooti ületava tootmise abil. Sellises olukorras otsustati käivitada tagasimaksete mehhanism, mis hõlmas tasu, mida võeti riikliku kvoodiületamise maksu raames või määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 84 lõike 1 punkti b alusel juhul, kui ületatakse kõnealuse määruse artiklis 78 osutatud riiklik kvoot. Tagasimaksmine toimus järgmises ulatuses:

— kvoodiaastal 2006/2007 keelu kohaldamise piirkonnas 5 % ja teistes reguleeritud piirkondades, kus kahjumid olid väiksemad, 2,5 %;

— kvoodiaastal 2007/2008 võis tagasimakse ulatuda kuni koguseni 10 000 liitrit (mis vastab 4 %-le keskmisest kvoodist) sõltumata piirkonnast.

([1]) Vt põhjendus 29.
([2]) Vt põhjenduse 16 teine ja kolmas taane.
([3]) EÜT C 384, 10.12.1998, lk 3.
([4]) Komisjoni 18. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1408/2013, milles käsitletakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamist vähese tähtsusega abi suhtes põllumajandussektoris (ELT L 352, 24.12.2013, lk 9).

(52) Prantsuse ametiasutuste väitel vastab tagasimaksete süsteem olukorras, kus riiklikku kvooti ei ületata, täielikult kõikidele 2007.–2013. aasta suuniste alljaotise V.B.4 sätetele ning komisjoni määruse (EÜ) nr 1857/2006 ([1]) artikli 10 lõikes 2 sätestatud tingimustele. Eeskätt rõhutavad nad järgmisi punkte:

— abi anti põllumajandustootjatele (2007.–2013. aasta suuniste punkt 131, punkti 132 alapunkt e ja punkt 137);

— tagasimaksete eesmärk on hüvitada abi saavate põllumajandustootjate saadud kahju ja selle aluseks on ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 3 punkt c, 2007.–2013. aasta suuniste punkti 132 alapunkt a ja määruse (EÜ) nr 1857/2006 artikli 10 lõiked 2 ja 3;

— tagasimakseid hõlmav meede rakendati Euroopa Liidu õigusaktide alusel (nõukogu direktiiv 2000/75/EÜ) ([2]) ja riiklike õigusaktide alusel (maaelu ja merekalanduse seadustiku artikkel L 221–1) ning selle eesmärk oli tõrjuda kõnealust haigust (tegevuskava), väljendades riiklike ametiasutuste eesmärke loomatervisega seotud olukorraga (2007.–2013. aasta suuniste punkti 132 alapunkt b ja määruse (EÜ) nr 1857/2006 artikli 10 lõige 4);

— tagasimakseid hõlmava meetme abil hüvitati tekkinud kahju, võttes arvesse pädevate ametiasutuste soovitatud või ettekirjutatud meetmeid (2007.–2013. aasta suuniste punkti 132 alapunkt c), eeskätt meetmeid seoses kariloomade liikumise piiramise või keeluga;

— põllumajandustootjate tegevus ei suurendanud haigusohtu (2007.–2013. aasta suuniste punkti 132 alapunkt d);

— puudub ülemäärase hüvitamise oht (2007.–2013. aasta suuniste punkt 136), sest tegemist on ainukese episootiaga seotud meetmega, seega on välistatud hüvitiste kumuleerumise oht.

VI. **HINNANG**

Reguleerimisala

(53) Võttes arvesse asjaolu, et ELi toimimise lepingu artikli 108 lõike 2 kohase menetluse algatamisel (vt menetluse algatamise otsuse punktid 24 ja 25) ilmnes, et võetud maksu näol ei olnud tegemist sihtotstarbelise maksuga kohtupraktika tähenduses, keskendub käesolev analüüs kahele teineteisest sõltumatule osale: ühelt poolt maksuga seotud tagasimaksed, millele osutatakse põhjenduses 16, ja teiselt poolt piimatootmise lõpetamiseks antava abi rahastamine kuni kvoodiaastani 2011/2012, kuivõrd komisjon kinnitas 15. mail 2013 abikava piimatootmise lõpetamiseks, mis hõlmas kvoodiaastaid 2012/2013 ja 2013/2014 ([3]).

(54) Käesolev analüüs ei hõlma abi, mida anti PCB-ühenditega saastunud piima hävitamiseks, kuna Prantsuse ametiasutused esitasid selle abiga seoses täpsustusi, mis tõendasid vähese tähtsusega abi käsitlevate määruste ([4]) nõuetekohast täitmist, ning võttes arvesse asjaolu, et kõnealustes määrustes sätestatud tingimused olid täidetud ja sellega seoses ei ole nende meetmete näol tegemist riigiabiga ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses, ei pea komisjon nende meetmete kohta otsust tegema. Samuti ei hõlma analüüs lammaste katarraalse palavikuga seotud hüvitisena antud abi.

Abi olemasolu

(55) Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõikes 1 on sätestatud: „Kui aluslepingutes ei ole sätestatud teisiti, on igasugune liikmesriigi poolt või riigi ressurssidest ükskõik missugusel kujul antav abi, mis kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi, soodustades teatavaid ettevõtjaid või teatavate kaupade tootmist, siseturuga kokkusobimatu niivõrd, kuivõrd see kahjustab liikmesriikidevahelist kaubandust“.

(56) Meetme käsitamiseks riigiabina selle sätte tähenduses peavad seega samaaegselt olema täidetud järgmised tingimused: i) meede peab olema seostatav riigiga ja rahastatud riigi vahenditest; ii) meede peab andma eelise

([1]) Komisjoni 15. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1857/2006, mis käsitleb asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamist põllumajandustoodete tootmisega tegelevatele väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele antava riigiabi suhtes ning millega muudetakse määrust (EÜ) nr 70/2001 (ELT L 358, 16.12.2006, lk 3).

([2]) Nõukogu 20. novembri 2000. aasta direktiiv 2000/75/EÜ, millega kehtestatakse erisätted lammaste katarraalse palaviku tõrjeks ja likvideerimiseks (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 74).

([3]) Riigiabi SA.36009 – Prantsusmaa, piimatootmise lõpetamiseks antav abi (15. mai 2013. aasta dokument C(2013) 2762 final).

([4]) Vt põhjendus 27.

abisaajale; iii) meede peab olema valikuline ja iv) meede peab kahjustama või ähvardama kahjustada konkurentsi ning mõjutama liikmesriikidevahelist kaubandust. Võttes arvesse põhjendustes 53 ja 54 määratletud kohaldamisala, tuleb hindamisel vaadelda põhjenduses 16 osutatud tagasimakseid ja piimatootmise lõpetamiseks antavat abi.

(57) Seoses põhjenduses 16 osutatud tagasimaksetega märgib komisjon, et Prantsuse ametiasutused kohaldavad nende puhul vähese tähtsusega abi eeskirju, mis vastavad määruse (EL) nr 1408/2013 sätetele, mida kohaldatakse tagasiulatuvalt. Seetõttu ei ole nende meetmete näol tegemist riigiabiga ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses.

(58) Seoses põhjenduse 16 esimeses taandes osutatud tagasimaksetega leidis komisjon teabe põhjal, mis oli tema käsutuses ametliku uurimismenetluse algatamise hetkel, et see meede (mis kuulus kõnealuses otsuses osutatud maksusumma vähendamiste hulka) võis hõlmata riigiabi, sest seda meedet rahastas riik ning meetme võtmisega vähenesid riigi ressursid. Lisaks sellele soodustasid need tagasimaksed teatud ettevõtjaid (piimatootmisettevõtted, kes said meetmest kasu ja kelle finantskoormus seetõttu vähenes võrreldes teiste maksukohustuslastest piimatootmisettevõtetega, kes pidid maksu tasuma) ning võis kahjustada konkurentsi ja seoses Prantsusmaa turuseisundiga ka liikmesriikidevahelist kaubandust. Komisjon täpsustas samuti, et tal ei olnud võimalik kindlaks määrata, kas tagasimaksete olemasolu ja muutmine oli põhjendatud kehtiva maksusüsteemi korraldusega, ning rõhutas, et riiklike ametiasutuste õigus muuta tagasimaksete korraldust tundus andvat tunnistust teatud ettevõtjate suhtes diskrimineeriva suhtumise olemasolust, mis läks kaugemale maksutulu tavapärasest haldamisest. Lisaks puudusid andmed, et maksusumma vähendamises seisneva toetusekvivalendi suhtes oleks saanud kohaldada vähese tähtsusega abikava, mis oleks võimaldanud otsustada, et väikesesummaline abi ei ole käsitatav riigiabina ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses.

(59) Selleks et hinnata Prantsuse ametiasutuste väidet, mille kohaselt tagasimaksete näol ei olnud tegemist teatud liiki ettevõtjate eeliskohtlemisega, tuli valida võrdlussüsteem, mis võimaldas kontrollida, kas meede oli valikuline, st soodustas teatud tootjaid võrreldes teiste tootjatega, kes olid samas faktilises ja õiguslikus olukorras. Vaadeldaval juhul oli tegemist süsteemiga, mida kohaldati selliste tootjate suhtes, kes olid ületanud kvoodi (kõik sellised ettevõtjad olid samas faktilises ja õiguslikus olukorras, sest nad peavad maksma kõnealust maksu; seevastu tootjad, kes kvooti ei ületa, ei ole samas faktilises ja õiguslikus olukorras ning seda mitte üksnes seetõttu, et nad on jäänud kvoodi piiresse, vaid ka seetõttu, et nende suhtes maksu ei kohaldata).

(60) Komisjon leiab Prantsuse ametiasutuste esitatud teavet silmas pidades, et tagasimakseid kohaldati mittediskrimineerivalt kõikide tootjate suhtes, kes olid oma kvooti ületanud, ning meetme ulatust muudeti eri kvoodiaastatel, kuid mitte eri tootjate vahel sama kvoodiaasta piires. 17. augusti 2010. aasta määrusega ([1]) nähti ette maksu tagasimaksmine 1 % ulatuses kvoodist kõikide kvooti ületanud tootjate puhul ning 16. augusti 2011. aasta määrusega ([2]) nähti ette maksu tagasimaksmine 2 % ulatuses kvoodist, mida kohaldati samuti kõikide kvooti ületanud tootjate suhtes. Komisjon märgib samuti, et süsteemi näol on tegemist karistusega, sest seda kohaldatakse üksnes kvoodi ületamise korral. Võttes arvesse asjaolu, et seda karistust kohaldatakse üksnes tootjate suhtes, kes on samas faktilises ja õiguslikus olukorras, ei anna ühetaoliselt kohaldatav tagasimaksete süsteem ühelegi tootjale eelist ning seega ei ole tegemist valikulise meetmega.. Seega ei vasta tagasimaksete süsteem ühele ELi toimimise lepingu artikli 107 lõikes 1 toodud kriteeriumile ning seetõttu ei ole seda võimalik käsitada riigiabina ning seega ei ole vaja seda analüüsida kõnealuse artikli 107 lõikes 1 toodud teiste kriteeriumide alusel.

(61) Piimatootmise lõpetamiseks antav abi seevastu annab abi saajale eelise ning abi saajatel võivad konkurentidega võrreldes tekkida täiendavad ressursid, mille abil nad saavad rahastada muid põllumajanduslikke tegevusi. See eelis antakse riigi vahenditest (maksutulu ja avaliku sektori lisaressursid, vt ametliku uurimismenetluse põhjendus 11) ja sellega soodustatakse teatud ettevõtjaid (ettevõtjad, kes tegutsevad piimasektoris). Euroopa Kohtu kohtupraktika kohaselt näitab ainuüksi asjaolu, et ettevõtja konkurentsiseisund muutub konkureerivate ettevõtetega võrreldes tugevamaks seoses sellega, et ta on saanud majanduseelise, mida ta ei oleks saanud oma tavapärase tegevuse käigus, et on olemas konkurentsi kahjustamise oht ([3]).

([1]) Vt põhjendus 16.

([2]) 16. augusti 2011. aasta määrus, mis käsitleb maksu, mida võetakse piima kokkuostjatelt ja müüjatelt, kes on ületanud kvoodiaasta 2010/2011 individuaalse kvoodi (tarnete kvoodiaasta lõpu määrus).

([3]) Kohtuotsus, Euroopa Kohus, 17. september 1980, kohtuasi 730/79, Philip Morris Holland BV *vs.* Euroopa Ühenduste Komisjon, ECLI:EU:C:1980:209.

(62) Pidades silmas Euroopa Kohtu praktikat, tundub, et riigiabi mõjutab liikmesriikidevahelist kaubandust juhul, kui ettevõte tegutseb turul, millel toimub ELi-sisene kaubandus ([1]). Vaadeldaval juhul tegutsevad abi saajad piimatoodete turul, kus toimub ELi-sisene kaubavahetus ([2]). Asjaomane sektor on avatud Euroopa Liidu sisesele konkurentsile ning seda mõjutavad seega tootmisele antavad toetused ühes või mitmes liikmesriigis. Seega võib piimatootmise lõpetamiseks antav abi kahjustada konkurentsi ja liikmesriikidevahelist kaubandust.

(63) Eelnevat silmas pidades selgub, et ELi toimimise lepingu artikli 107 lõikes 1 toodud tingimused on täidetud. Seega tuleb järeldada, et piimatootmise lõpetamiseks antava abi näol on tegemist riigiabiga kõnealuse artikli tähenduses. Abi võib käsitada siseturuga kokkusobivana vaid juhul, kui selle suhtes saab kohaldada mõnda ELi toimimise lepingus sätestatud erandit.

(64) Vaadeldaval juhul, võttes arvesse piimatootmise lõpetamiseks antava abi laadi, on ainuke erand, mida võib olla võimalik kohaldada, selline, mis on toodud ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 3 punktis c, milles on ette nähtud, et siseturuga kokkusobivaks võib pidada abi teatud majandustegevuse või teatud majanduspiirkondade arengu soodustamiseks, kui niisugune abi ei mõjuta ebasoovitavalt kaubandustingimusi määral, mis oleks vastuolus ühiste huvidega.

(65) Võttes arvesse asjaolu, et piimatootmise lõpetamiseks antavast abist komisjonile ei teatatud, tuleb ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 3 punktis c esitatud erandi kohaldatavust analüüsida lähtuvalt abi andmise ajal kehtinud riigiabi eeskirjadest. Prantsuse ametiasutuste esitatud teabe kohaselt anti piimatootmise lõpetamiseks antavat abi kahel eraldi kujul: pensionile jäämise toetus ja abi tootmisvõimsuse sulgemiseks. Põhjenduses 33 toodud asjaoludest ilmneb, et piimatootmise lõpetamiseks antav abi, mida antakse pensionile jäämise toetuse vormis, jätkas riiklikku abimeedet, mis oli seotud eelpensioni süsteemiga ja mida rahastati maaelu arengupoliitika raames alates kvoodiaastast 2009/2010. Siseturuga kokkusobivuse kriteeriumid, mida tuleb arvesse võtta, on esitatud 2007.–2013. aasta suunistes. Seoses tootmisvõimsuse sulgemiseks antava abiga ilmneb põhjenduses 21 toodud tabelist, et abi anti alates kvoodiaastast 2006/2007. Kuid abi andmist reguleeriva määruse ([3]) sätetest ilmneb, et esimesed otsused abi andmiseks võeti tõenäoliselt vastu 2007. aastal, st pärast 2007.–2013. aasta suuniste kohaldamise alguskuupäeva. Seega tuleb ka neid suuniseid kasutada vaadeldava abi siseturuga kokkusobivuse analüüsimisel.

Pensionile jäämise toetus

(66) 2007.–2013. aasta suuniste punktis 85 on sätestatud, et abi kohaldatakse üksnes esmatootjate (põllumajandustootjate) suhtes. Punktis 87 on sätestatud, et komisjon tunnistab riigiabi ennetähtaegselt pensionile jäämiseks asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punktiga c (hilisem ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 3 punkt c) kokkusobivaks, kui see vastab määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 23 tingimustele. 2007.–2013. aasta suuniste punkti 88 sätetega nõutakse abi saajalt alalist ja lõplikku põllumajandusliku tulundustegevuse lõpetamist.

(67) Vaadeldaval juhul märgib komisjon, et lähtuvalt põhjenduses 33 esitatust ilmneb, et piimatootmise lõpetamiseks antavat abi seoses pensionile jäämisega said ainult põllumajandustootjad, et Prantsusmaal rakendatud eelpensioni mehhanism oli heaks kiidetud maaelu arengupoliitika raames, teiste sõnadega, nimelt seetõttu, et see mehhanism oli kooskõlas määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 23 sätetega ning selle heakskiitmiseks nõutavaid tingimusi, eeskätt nõuet igasuguse põllumajandusliku tegevuse lõpetamise kohta, järgiti piimatootmise lõpetamise abi andmisel.

(68) Neist asjaoludest lähtuvalt leiab komisjon, et on järgitud 2007.–2013. aasta suuniste nõudeid seoses ennetähtaegselt pensionile jäämise või põllumajandusliku tegevuse lõpetamisega seotud abi andmisega.

([1]) Vt eeskätt kohtuotsus, Euroopa Kohus, 13. juuli 1988, C-102/87, Prantsuse Vabariik *vs.* Euroopa Ühenduste Komisjon, ECLI:EU:C:1988:391.

([2]) 2011. aastal, st aastal, mis kuulub abi andmise perioodi hulka, oli Prantsusmaa suuruselt teine piimatootja Euroopa Liidus, tema toodang moodustas 25,27 miljonit tonni ja see müüdi turul, kus liidusisesed kaubatehingud hõlmasid ekspordi ja impordina ligikaudu 14 miljonit tonni.

([3]) 28. augusti 2006. aasta määrus, mis käsitleb piimatootmise täieliku või osalise lõpetamise hüvitamist ning millega rakendatakse erimeede piimakvootide üleandmiseks kvoodiaastal 2006/2007.

Abi tegevuse lõpetamise puhul

(69) 2007.–2013. aasta suunistes on sätestatud järgmised asjakohased kokkusobivuse tingimused:

— abi peab teenima tegevusvaldkonna huve tervikuna (punkti 144 alapunkt a);

— liigse tootmisvõimsuse korral peab abi olema osa valdkonna restruktureerimiskavast, millel on kindlaksmääratud eesmärgid ja ajakava; taotlused peavad olema esitatud maksimaalselt kuue kuu pikkuse perioodi jooksul ning tootmisvõimsuse sulgemine peab toimuma täiendava kaheteistkümne kuu jooksul (punkti 144 alapunktid b ja c).

— ei tohi anda abi, mis võib häirida ühise turukorralduse mehhanisme. Abikavasid, mida kohaldatakse tegevusvaldkondades, kus kehtivad tootmise piirangud või piirnormid, hinnatakse iga juhtumi puhul eraldi (punkti 144 alapunkt e);

— abisaaja peab andma vastutasu, mis kujutab endast tavaliselt lõplikku ja tagasivõtmatut otsust asjaomane tootmisvõimsus kõrvaldada või see pöördumatult sulgeda; see tähendab kas seda, et asjaomane ettevõte sulgeb tootmisvõimsuse täielikult, või rohkem kui ühte tootmiskohta omava ettevõtte puhul seda, et konkreetne tootmiskoht suletakse; abisaaja peab võtma õiguslikult siduva kohustuse selle kohta, et sulgemine on lõplik ja pöördumatu ja et abisaaja ei alusta sama tegevust mujal; see kohustus peab kehtima ka asjaomase tootmisüksuse tulevase ostja suhtes (punkti 144 alapunkt f);

— tootmisvõimsuse vähendamise kavad võivad hõlmata üksnes põllumajandustootjaid, kes on tegelikult tegelenud tootmisega, ja üksnes tootmisvõimsusi, mida on tegelikult ja pidevalt kasutatud viimased viis aastat enne sulgemist (punkti 144 alapunkt g);

— üksnes kohustuslikke vähimaid nõudeid täitvad ettevõtted on abikõlblikud (punkti 144 alapunkt i);

— tuleb välistada võimalus, et abi antakse raskustes olevate ettevõtete päästmiseks ja ümberkorraldamiseks (punkti 144 alapunkt j);

— abikava peaks kõigile asjaomase valdkonna ettevõtjatele kehtima ühesugustel tingimustel (punkti 144 alapunkt k);

— abi summa peaks rangelt piirduma hüvitisega varade väärtuse vähenemise eest ja ergutustoetusega, mis ei tohi ületada 20 % varade väärtusest (punkti 144 alapunkt l);

— vähemalt pool toetustele tehtavatest kulutustest tuleks katta selle valdkonna antavast panusest (punkti 144 alapunkt m);

— riik kohustub mitte andma mis tahes abi uute tootmisvõimsuste loomiseks asjaomases tegevusvaldkonnas viis aastat pärast tootmisvõimsuse sulgemise kava lõppemist (punkti 144 alapunkt n).

(70) Võttes arvesse asjaolu, et 2007.–2013. aasta suuniste punkti 11 sätete kohaselt reguleerivad ELi toimimise lepingu artiklite 107, 108 ja 109 kohaldamist turu ühise korraldusega seotud sektorite suhtes asjaomaste määruste sätted, on esimene tingimus, millele vastavust tuleb kontrollida, ühise turukorralduse häirimise puudumine.

(71) Määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklis 75 on sätestatud:

„1. Piimatootmise struktuuri edukaks muutmiseks või keskkonna parandamiseks võivad liikmesriigid kooskõlas oma sätestatavate eeskirjadega ja asjaomaste poolte õiguspäraseid huve arvesse võttes:

a) maksta tootjatele, kes kogu piimatootmisest või osast sellest lõplikult loobuvad, hüvitist ühe või mitme aastase osamaksuna ning suunata sel teel vabanevad individuaalsed kvoodid riiklikku reservi;

b) määrata objektiivsete kriteeriumide alusel kindlaks tingimused, mille korral pädev asutus või selle asutuse määratud organ võib kvoodiaasta alguses tootjatele tasu eest ümber jaotada individuaalseid kvoote, millest teised tootjad on eelmise kvoodiaasta lõpuks lõplikult loobunud, saades selle eest hüvitist ühe või mitme aastase osamaksuna, mis on võrdne eespool nimetatud tasuga;

[…]“.

(72) Võttes arvesse asjaolu, et kõnealuses artiklis 75 on kirjeldatud täpselt Prantsusmaa rakendatud piimatootmise lõpetamiseks antava abiga seotud mehhanisme ning et liikmesriikidele on jäetud õigus võtta vastu tegevuse lõpetamiseks antava abi kord, leiab komisjon, et piimatootmise lõpetamiseks antav abi ei häiri ühist turukorraldust ja selle nõuetekohast toimimist.

(73) Seoses nõudega, et abi peab pakkuma huvi kogu sektori jaoks, ei saa liigse tootmisvõimsuse puudumist vaadeldaval juhul välja tuua, nagu nähtub allpool toodud põhjendusest 74 ning abi ei ole samuti seotud vältimatute tervisekaitse või keskkonnakaitse nõuetega. Samas ei ole need kriteeriumid ainukesed, mis võivad mõju avaldada (nendele vastavusest piisab selleks, et põhjendada huvi abi vastu, kuid see ei tähenda, et arvesse ei saaks võtta ka teisi kriteeriume), vaadeldaval juhul leiab komisjon, et Prantsuse ametiasutuste esitatud väited ([1]) on asjakohased, seda mitte üksnes seetõttu, et abi andmine võimaldab tegelikult vabastada tootmisvõimalusi, mis jagatakse ümber selleks, et suurendada ettevõtete konkurentsivõimet kvoodisüsteemi kehtimise olukorras, vaid ka seepärast, et kasutatav mehhanism vastab mehhanismile, mida kohaldatakse asjaomase turu ühise korralduse raames.

(74) Mis puudutab kindlaksmääratud eesmärke ja ajakava sisaldava restruktureerimiskava olemasolu seoses sektori liigse tootmisvõimsusega, märgib komisjon, et need kriteeriumid on täidetud järgmistel põhjustel:

— sektorit võib käsitada liigse tootmisvõimsusega sektorina; määrusega (EÜ) nr 1234/2007 (ja enne seda määrusega (EÜ) nr 1788/2003) ettenähtud piimakvootide süsteemi põhieesmärk on tasakaalustada pakkumist ja nõudlust asjaomasel turul ning vähendada sellest tulenevaid struktuurseid häireid, saavutades kokkuvõttes paremini tasakaalustatud turu (vt määruse (EÜ) nr 1234/2007 põhjendus 36 ja määruse (EÜ) nr 1788/2003 põhjendus 3);

— piimatootmise lõpetamiseks antav abi on osa meetmest, mille eesmärk on tootmise ümberkorraldamine, võimaldades põllumajandustootjatel, kes seda soovivad, sektorist väljuda, vabastades kogused, mida nad on suutelised tootma;

— seoses ajakavaga tuleb märkida, et piimatootmise lõpetamiseks antava abi mehhanismi puhul on ette nähtud, et taotlused tuleb esitada maksimaalselt kuue kuu jooksul, samuti on ette nähtud kuni ühe aasta pikkune tähtaeg tegevuse lõpetamiseks (mille pikkus vaadeldaval juhul võrdub tootmisvõimsuse sulgemise tähtajaga, sest asjaomane isik loobub kvootidest). Näiteks 23. juuni 2009. aasta määruses, millega reguleeritakse piimatootmise lõpetamiseks antavat abi kvoodiaastal 2009/2010, nähakse ette, et abitaotlused tuleb esitada hiljemalt 31. augustil 2009 ning tegevuse lõpetamine peab toimuma hiljemalt 31. märtsil 2010; teisi kvoodiaastaid hõlmavates määrustes on kasutatud samu tähtaegu, muudatused on seotud üksnes määruse vastuvõtmise kuupäevaga, kuid tähtajad jäävad alati 2007.–2013. aasta suunistes sätestatud piiridesse.

(75) Seoses pakutava vastutasuga märgib komisjon, võttes arvesse põhjendusi 36, 37 ja 38, et abi saamiseks peab abisaaja lõplikult loobuma osast või kõikidest piimakvootidest. Kuigi punkti 144 alapunktis f on sätestatud, et vastutasu seisneb tavapäraselt ühe tootmisüksuse tootmisvõimsuse täielikus peatamises, tuleb meenutada, et tootmisvõimsuse osaline vähendamine oli vaadeldaval juhul ette nähtud määruse (EÜ) nr 1234/2007 abil reguleeritavas kvootide süsteemis. Seda konteksti arvestades võib tootmise osalist lõpetamist käsitada abi saaja antava piisava vastutasuna. Lisaks sellele võib sellisel juhul kvootidest loobumisega kaasneda ka ettevõtte tegelik sulgemine. Seoses abisaaja võetavate kohustustega tuleb märkida, et abi taotleja on kohustatud esitama tõendi, mis kinnitab lõplikku loobumist tootmisest, samuti kohustub ta mitte taotlema uusi kvoote tulevikus. Tootmisvõimsuse osalise peatamise korral tõendavad kokkuostjale väljastatavad deklaratsioonid kahe järjestikuse kvoodiaasta kohta tootmismahu tegelikku vähenemist. Vastutasuga seotud kriteerium on seega täidetud.

(76) Seoses kriteeriumiga, mis hõlmab nõuet, et abikõlblikud saavad olla ainult ettevõtted, kes tegelikult toodavad ning on kasutanud oma tootmisvõimsust viimase viie aasta jooksul enne tootmisvõimsuse sulgemist, märgib komisjon, et Prantsuse ametiasutuste esitatud teabest ([2]) nähtub, et abisaajad peavad abi saamiseks reaalselt tegelema tootmisega ning kasutama neile eraldatud kvoote. Piimatootmise lõpetamiseks antavat abi reguleerivad määrused ei hõlma küll ühtegi viidet suuniste punkti 144 alapunktis g nimetatud viie aasta pikkusele tähtajale, kuid seda tähtaega arvestatakse abisumma tegelikul arvutamisel, kuna, nagu on öeldud põhjenduses 43, kohaldatakse individuaalset kvooti, mille suurus on 20 % piimatootmise lõpetamise eest antava abi taotluse esitamisele eelneva viie aasta jooksul toodetud keskmisest kogusest; see annab tunnistust, et selle perioodi kestel toimus reaalne tootmine. Komisjon leiab seetõttu, et tegevuse kestusega seotud kriteerium on täidetud. Kuivõrd sektorites, mis

([1]) Vt põhjendus 35.
([2]) Vt põhjendus 40.

on seotud tootmise piirangutega või kvootidega, tuleb kõiki abijuhtumeid vaadelda eraldi, rõhutab komisjon, et määruste (EÜ) nr 1788/2003 ja (EÜ) nr 1234/2007 sätted ei hõlma ühtegi viidet sellele, et osutatud viie aasta pikkust tähtaega tuleks arvestada.

(77) Seoses nõudega, mis hõlmab standarditele vastavust, tuleb märkida, et Prantsuse ametiasutuste antud selgitused ([1]) näitavad piisavalt kindlalt, et see kriteerium on täidetud.

(78) Seoses võimalusega välistada abi andmine raskustes olevatele ettevõtetele märgib komisjon, et põhjenduses 41 loetletud kriteeriumid vastavad raskustes oleva ettevõtte määratluse kriteeriumidele, mis on toodud 2004. aasta ühenduse suuniste (raskustes olevate äriühingute päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi kohta) ([2]) punkti 10 alapunktis c ja punktis 11, mida kohaldati kõnealuse abi andmise ajal. Sellega seoses leiab komisjon, et raskustes olevate ettevõtete välistamise kriteerium on täidetud.

(79) Seoses abikava kättesaadavusega kõikide ettevõtjate jaoks märgib komisjon, et ainuke välistamine, mis on seotud piimatootmise lõpetamiseks antava abi puhul, hõlmab tootjaid, kes rikuvad kehtivaid õigusnorme näiteks keskkonnakaitse või standarditele vastavuse valdkonnas. Võttes arvesse, et abikavale on juurdepääs kõikidel, kelle tegevus on kooskõlas kehtivate õigusnormidega, leiab komisjon, et meetme üldise juurdepääsetavuse kriteerium on täidetud.

(80) Seoses nõudega, et abi summa peaks rangelt piirduma hüvitisega varade väärtuse vähenemise eest ja ergutustoetusega, mis ei tohi ületada 20 % varade väärtusest, märgib komisjon, et lähtudes põhjenduses 43 toodud arvandmetest ja asjaolust, et individuaalsest kogusest 20 % moodustav osa võetakse abisumma arvutamisel kogusest automaatselt maha, kvoodi tegeliku väärtuse ülemäärast hüvitamist ei toimu.

(81) Seoses nõudega, et sektor peab panustama vähemalt poole ulatuses kuludest, märgib komisjon, võttes arvesse põhjenduses 21 toodud tabelit ja Prantsuse ametiasutuste esitatud selgitusi, ([3]) et abi rahastatakse suures osas kvootide ilma maata eriomase ülemineku süsteemi abil ning seetõttu rahastavad kvoote ostes meedet tootjad ise. Võrreldes summasid, mis pärinevad kvootide eriomase ilma maata ülemineku süsteemist, summadega, mis pärinevad teistest rahastamisallikatest, ilmneb, et kvootide ilma maata eriomase ülemineku süsteemi (st tootjate) abil rahastatakse enam kui 50 % piimatootmise lõpetamise eest antava abiga seotud kuludest. Seega leiab komisjon, et kriteerium, mille kohaselt sektor peab kandma vähemalt pool kuludest, on täidetud.

(82) Seoses keeluga rakendada uusi tootmisvõimsusi asjaomases sektoris viie aasta jooksul pärast tegevuse lõpetamist tootmisvõimsuse sulgemise kava raames, märgib komisjon, et see kriteerium ei ole vaadeldaval juhul asjakohane, kuna piimatootmise lõpetamiseks antava abi eesmärk ei ole piimasektori tootmisvõimsuse netovähendamine riigi tasandil, vaid tootmise ümberkorraldamine riikliku kvoodisüsteemi raames vastavalt määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 75 sätetele ([4]).

VII. **KOKKUVÕTE**

(83) Komisjon leiab, et põhjenduses 16 osutatud tagasimaksete näol ei ole tegemist riigiabiga ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses.

(84) Komisjon leiab samuti, et piimatootmise lõpetamiseks antav abi järgib 2007.–2013. aasta suuniste sätteid ning selle abi võib seetõttu kuulutada siseturuga kokkusobivaks ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 3 punkti c alusel, vaatamata sellele, et abi anti õigusvastaselt, rikkudes ELi toimimise lepingu artikli 108 lõike 3 sätteid,

([1]) Vt põhjendus 41.
([2]) ELT C 244, 1.10.2004, lk 2. Nende suuniste kohaldamisaega, mis esialgu pidid kehtima kuni 9. oktoobrini 2009, pikendati esimest korda kuni 9. oktoobrini 2012 (komisjoni teatis, mis käsitleb ühenduse suuniste (raskustes olevate äriühingute päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi kohta) kehtivuse pikendamist – (ELT C 156, 9.7.2009, lk 3)), seejärel teist korda (ühenduse 1. oktoobri 2004. aasta suuniste (raskustes olevate äriühingute päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi kohta) kohaldamisaja pikendamine (ELT C 296, 2.10.2012, lk 3)), seejärel asendati need uute eeskirjadega, mida kohaldatakse alates 1. augustist 2014 (komisjoni teatis – suunised raskustes olevate mittefinantsettevõtjate päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi kohta (ELT C 249, 31.7.2014, lk 1)).
([3]) Vt põhjendus 44.
([4]) Vt riigiabi SA.36009 – Prantsusmaa, piimatootmise lõpetamiseks antav abi.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

30. detsembri 2005. aasta seaduse nr 2005-1720 artikli 25 alusel kohaldatava riiklikule põllumajandus- ja kalandustoodete organisatsioonile (France AgriMer) makstava maksuga seotud tagasimaksete näol ei ole tegemist riigiabiga Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses.

Artikkel 2

Piimatootmise lõpetamiseks antava abi näol, mida rahastati alates kvoodiaasta 2006/2007 algusest kuni kvoodiaasta 2011/2012 lõpuni, on tegemist riigiabiga Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses. See abi on siseturuga kokkusobiv Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 3 punkti c alusel.

Artikkel 3

Käesolev otsus on adresseeritud Prantsuse Vabariigile.

Brüssel, 27. september 2017

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Phil HOGAN